N°. 2150. 	 1854.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Burea dezer COURANT.

VRIJDAG, 19 MEI.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 18 Mei.

De beraadslagingen over de armenwet gaan langzaam en moeijelijk voort. Te oordeelen naar de verslagen, welke ons daarvan geworden, onderscheiden zij zich noch door zinrijke beknoptheid, noch door duidelijke in het licht stelling der besprokene punten. 't Is alsof eenige Kamerleden vreezen klaren wijn te schenken en alsof zij er niet op gesteld zijn te goed door hunne medeleden begrepen te worden. Wij begrijpen hunne schuchterheid. Wanneer al hunne wenschen verwezenlijkt werden, dan kon het gevolg daarvan zijn de losbarsting van een allervernielendsten storm.

Tot het Tweede Hoofdstuk der wet is de Kamer gisteren gevorderd. Al de artikelen, waaruit het Eerste Hoofdstuk bestaat, zijn aangenomen, terwijl de vele voorgestelde amendementen achtervolgens verworpen werden. Over het Tweede Hoofdstuk: *Van de ondersteuning der armen en het domicilie van onderstand* wordt de diskussie heden voortgezet; wij deelen daaruit morgen het meest belangrijke mede. Inmiddels gaan wij voort met het meldenswaardige uit de eergisteren gehoudene diskussie te refereeren.

He art. waarover toen voornamelijk gehandeld werd, is art. 10. Dat artikel bepaalt, dat de besturen van alle instellingen van weldadigheid jaarlijks, binnen den daarvoor door den minister van Binnenlandsche Zaken aangewezen termijn en in den door dezen voor te schrijven vorm, ten behoeve van het verslag, bij art. 195 der Grondwet bedoeld, aan het gemeentebestuur opgave doen van het getal der door hen ondersteunden of verpleegden; van het beloop hunner uitgaven voor beheer en voor onderstand van allerlei aard, en van dat hunner inkomsten door kollekten, inschrijvingen of andere vrijwillige bijdragen en subsidiën; en dat de besturen der burgerlijke en gemengde instellingen daarenboven doen alle verdere opgaven, door de Regering noodig geacht.

Op dat artikel werden de volgende amendementen voorgesteld:

door den heer van Deinse, om weg te laten de woorden »*de besturen van alle instellingen van weldadigheid*, en in de plaats te stellen: »De besturen der instellingen van weldadigheid, onder art. 2, litt. *a* en *d*, vermeld, alsmede de zoodanige andere, die ondersteuning van wege de burgerlijke overheid genieten, doen jaarlijks," enz.

door den heer van Heiden Reinestein, om het artikel aldus te lezen: »De besturen van alle instellingen van weldadigheid doen jaarlijks binnen den daarvoor door den minister van Binnenlandsche Zaken aangewezen termijn en in den door dezen voor te schrijven vorm, ten behoeve van het verslag, bij art. 195 der Grondwet bedoeld, aan het gemeentebestuur opgave van het getal der door hen ondersteunden of verpleegden en van het beloop hunner uitgaven voor onderstanden van allerlei aard.

»De besturen der burgerlijke en gemengde instellingen doen daarenboven alle verdere opgaven, door de Regering noodig geacht;" en

door den heer van Akerlaken, om te laten wegvallen de woorden: » en in den door dezenvoor te schrijven vorm."

In deze orde kwamen de amendementen achtervolgens in beraadslaging.

De heeren van Deinse, van Heiden Reinestein en van Akerlaken lichtten hunne amendementen toe, waarvan dat van den heer van Deinse de verste strekking heeft.

In de eerste plaats kwam de heer Groen tegen het art. op. Bestreden werd het echter slechts ter loops door hem. Bij uitnemendheid vexatoir noemde hij het artikel en op zich-zelf achtte hij het verwerpelijk. Wij behoeven niet te herinneren, dat wij over de verpligting tot jaarlijksche opgaven, door den Staat aan de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid opgelegd, niet gunstiger denken. Wenschelijk ware het echter geweest, dat de heer Groen zijne vooruitgezette stelling toegelicht had, liever dan haar tot een uitgangspunt te nemen voor wij weten naauwelijks welke schermutseling tegen den heer Thorbecke en diens vorige wetsvoordragten, die hier volstrekt niet te pas kwam en slechts schaden kon aan de juiste beoordeeling van het eigenlijk punt in quæstie, dat dan ook geheel op den achtergrond en uit het oog geraakte, bij het geredeneer, waarmede de heer Groen, straffeloos, tot de algemeene diskussie terugkeerde. Dat de heer Thorbecke op den onverwachten aanval — de »vrienden" schijnen niet anders dan bij verrassing te werk te willen gaan — het stilzwijgen niet kon bewaren, spreekt van zelf. Wijl echter het ook door hem, in antwoord op de beschuldigingen van den heer Groen, in 't midden gebragte, slechts een incidenteele quæstie en niet het aan de orde zijnde art. raakte, zoo meenen wij ook zijn betoog onbesproken te mogen laten. Verdiend was intusschen de les, door den heer van Goltstein aan den heer Groen gegeven, dat het »geheel doelloos en niet van pas" was, thans over vroegere ontwerpen te spreken. Wenschen wij, dat bij den verderen loop der beraadslagingen de heer Groen blijke daar partij van getrokken te hebben, door zich van ongepaste zijsprongen te onthouden.

Met den heer Slicher van Domburg keerde de diskussie weer terug tot haar eigenlijk terrein; hij keurt het art. goed. Op welke gronden — hij schijnt in gebreke te zijn gebleven daar iets van te verraden.

Na hem neemt de minister van Binnenlandsche Zaken het woord ter verdediging van het artikel. Aardig is het op te merken, welke bescheidenheid de minister thans tegenover de kerkelijke en bijzondere liefdadigheidsinstellingen aan den dag legt, en ten andere welk volstrekt stilzwijgen thans bewaard wordt omtrent het algemeen politieregt, waaraan onlangs het regt om opgaven te vragen ontleend werd. Van dat regt heden geen enkel woord meer; doch heden weer daarentegen art. 195 der Grondwet vooruitgezet, als de grond, waarop art. 10 der armenwet berust. Hoe dat art. daaraan te ontleenen is, de minister laat dat in het midden, gelijk hij het, nu een paar dagen geleden, onvermeld liet, waarom hij toen dat regt, volstrekt niet op de Grondwet, maar op »het algemeene politieregt" grondde. Genoeg zij het te vernemen, dat heden dat »algemeene politieregt" losgelaten is geworden en dat het heden weer als meer afdoende beschouwd wordt zich voor art. 10 op de Grondwet te beroepen. 't Is gemakkelijk, zich op zoodanige wijze altijd uit de moeijelijkheid te kunnen redden! Desniettemin, wij herhalen het, blijft het nog maar altijd in het duister, met welk regt de minister de Grondwet interpreteert in dien zin, dat hij zelfstandige en onafhankelijke ligchamen als kerkelijke en bijzondere liefdadigheidsinstellingen zijn, zal mogen dwingen tot het doen van mededeelingen, terwijl de Grondwet alleen spreekt van de verrigtingen der Regering aangaande het armbestuur. Is het een onbescheiden verlangen, het verlangen van toch eens te vernemen, of de kerkgenootschappen door de Regering in waarheid van den Staat onafhankelijk geacht worden, dan of zij meent het regt te hebben ze, ondanks de letter der Grondwet, te mogen dwingen? Op de beantwoording van die vraag kwam het ook weder bij de diskussie over art. 10 vooral aan: door niemand is die vraag ook zelfs maar in de verte aangeroerd geworden.

Nadat vervolgens de heeren van Deinse, van Heiden Reinestein, van Akerlaken, Groen en Hugenholtz — de laatste ter bestrijding van het artikel, van welks toepassing hij de grootste verwarringen, procedures, enz. te gemoet ziet — het woord hadden gevoerd en de heer van Akerlaken daarbij zijn amendement had teruggenomen, werden de amendementen van de heeren van Deinse en van Heiden in stemming gebragt.

Dat van den heer van Deinse werd *verworpen* met 47 tegen 17 stemmen, en dat van den heer van Heiden Reinestein met 37 tegen 27 stemmen, terwijl art. 10 aangenomen werd met 35 tegen 29 stemmen. *Vóór* de heeren: Dirks, Reinders, Zijlker, Bosscha, Westerhoff, van Bosse, Taets van Amerongen, Boeije, van Akerlaken, Vening, ten Cate, Graaf Schimmelpenninck, Hoekwater, van der Veen, van Goltstein, Stolte, de Brauw, Storm van 's Gravesande, Strens, Rochussen, de Kempenaer, Sander, Slicher, de Man, Thorbecke, Oosting, van Franck, Gevers, van Eck, van Rappard, Heemskerk, Wintgens, Schimmelpenninck van der Oye, de Lom de Berg en de Voorzitter. *Tegen* de heeren: van Lijnden, Sloet, Luyben, Hugenholtz, van Asch van Wijck, Jespers, Bots, van Forest, Beens, van der Brugghen, van der Poel, Hengst, van Reede, Engelen, Groen van Prinsterer, van Nispen, de Poorter, Donker, van Deinse, Meeussen, van Lennep, van der Heyde, Hoffman, Dommer, van Hoëvell, Storm, Elout, van Heiden Reinestein en Mackay.

Art. 11 wordt verder zonder diskussie met 35 tegen 29 stemmen *aangenomen*.

Art. 12. Het amendement, door den heer van Deinse voorgesteld, vervalt, doordien zijn amendement op art. 10 niet is aangenomen.

De heeren van Asch van Wijck, Hugenholtz en Mackay vragen eenige ophelderingen omtrent den zin van sommige bewoordingen van het artikel, welke door den minister worden gegeven, waarna het artikel met 45 tegen 19 stemmen wordt *aangenomen*, zoodat nu door de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid opgave zal moeten geschieden, des gevraagd, van de namen der personen, die als bekende armen (??) door haar ondersteund worden! Helaas!

Op art. 13 had de heer Storm van 's Gravensande een amendement voorgesteld. Het art. geldt het houden van openbare inzamelingen van gelden ten behoeve van armen bij wege van kollekten. De heer Storm wenschte dat ook de kollekten aan de huizen van geloofsgenooten door het gemeentebestuur geautorizeerd zouden moeten worden. Het voor en tegen wordt flaauwtjes besproken, waarna het amendement verworpen wordt met 50 tegen 8 stemmen, wordende vervolgens het art.-zelf zonder stemming aangenomen.

Over het vervolg der beraadslagingen morgen nader.

De *Emancipation* van Brussel gaf in zijn Nommer van Dingsdag een overzigt van den politieken toestand van Europa. Wij lezen daar o. a. het volgende:

»Men twijfelt of het kabinet van 's Gravenhage geneigd is om de volkomen neutraliteit te bewaren, die het kabinet van Brussel zich heeft opgelegd. Te Parijs en te Londen heeft men met ongenoegen opgemerkt, dat het garnizoen en de artillerie van Maastricht zijn verminderd, op hetzelfde oogenblik, dat de Kamers eene aanzienlijke verhooging van de begrooting van oorlog hadden goedgekeurd. Maastricht is te zeer in de buurt van Aken gelegen, dan dat de vesting niet in goeden staat van verdediging behoorde te worden gebragt."

Twee woorden omtrent dit schrijven van de *Emancipation*. Zij verzekert dat men twijfelt omtrent de neutraliteit van Nederland. Op welken grond? Het wordt niet gezegd. Als daarvoor geene andere reden bestaat dan de vermindering van het garnizoen van Maastricht, dan is de twijfel geheel uit de lucht gegrepen. Dit voor zoo verre zulks de *Emancipation* betreft.

Wat nu hen aangaat, die de ontmanteling van Maastricht begeeren, wij hebben hen vroeger gewaarschuwd, dat zij voor geene openbare behandeling vatbaar is; omdat Maastricht de sleutel is van een der voornaamste militaire posities tusschen Frankrijk en Pruissen. Wil Maastricht ontmanteld worden, het kan niet anders geschieden dan in stilte, langzamerhand en ongemerkt. Men ziet nu reeds uit het schrijven van de *Emancipation*, hoe 't door Franschen en Engelschen wordt opgenomen, dat ons gouvernement Maastricht in garnizoen en voorraad van artillerie heeft verminderd.

De Regering heeft thans geantwoord op het verslag der Kamer, betrekkelijk het wetsontwerp op de uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters in strafzaken. Dien ten gevolge heeft zij een geheel nieuw ontwerp van wet ingediend van den volgenden inhoud:

Art. 1. Ter kennisneming der kantonregters worden in eersten aanleg gebragt en in zoo verre aan de regtsmagt der arrondissements-regtbanken onttrokken: *a.* de enkele diefstallen en de pogingen daartoe, opgenoemd in art. 18 der wet van 1854 (*Staatsblad* n°.); *b.* de overtredingen der wet op de jagt en visscherij van den 6 Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 47); *c.* de overtredingen strafbaar gesteld in art. 1 der wet van den 6 Maart 1818 (*Staatsblad* n°. 12); *d.* de overtredingen der verordeningen op den voet van art. 5 derzelfde wet vastgesteld.

Art. 2. Art. 88, 2de lid van het Wetboek van Straf-

vordering is op de diefstallen, bedoeld in art. 1 lit. *a* dezer wet, niet toepasselijk.

Art. 3. Op het regtsgeding ter zake der misdrijven, in deze wet bedoeld, is de VIIde Titel van het Wetboek van Strafvordering toepasselijk. Art. 253 n°. 1 van dat Wetboek wordt echter voor deze misdrijven in dien zin gewijzigd, dat de gedaagde zich bij de vervolging wegens diefstal niet door eenen gemagtigde kan doen vertegenwoordigen, maar in persoon moet verschijnen.

Art. 4. Het hooger beroep van de vonnissen der kantonregters, krachtens art. 1 dezer wet geslagen, wordt gebragt voor de arrondissements-regtbank, waaronder zij behooren.

Art. 5. De wet van 28 Junij 1851 (*Staatsbl.* n° 68), is niet van toepassing bij veroordeeling tot gevangenisstraf ter zake der misdrijven, in deze wet ter kennisneming der kantonregters gebragt.

Art. 6. De misdrijven, door deze wet ter kennisneming der kantonregters gebragt, verliezen hun kenmerk van wanbedrijf niet.

Art. 233 van het Wetboek van Strafvordering geldt echter ook, wanneer eene regtbank bevindt, dat het feit een der misdrijven daarstelt, welke krachtens deze wet ter kennisneming der kantonregters staan.

Art. 7. Deze wet treedt in werking met den 1 Sept. 1854. Zij is van toepassing ook ten aanzien der misdrijven vóór haar in werking treden gepleegd. De misdrijven, in deze wet bedoeld, ter zake waarvan vóór den 1 Sept. 1854 voor eene arrondissements-regtbank mogt zijn gedagvaard, worden aldaar, doch slechts in eersten aanleg, beregt.

Lasten en bevelen, enz.

Op de memorie van Beantwoording komen wij later terug.

Het wetsontwerp tot verhooging van hoofdstuk IV der Staatsbegrooting voor 1854, strekt, om het totale cijfer, van dat hoofdstuk te vermeerderen met eene som van *f* 155,200. De oorzaak dezer verhooging wordt toegeschreven aan de volgende redenen:

a. de duurte der levensmiddelen voor de gevangenen, welke reeds in het tweede half jaar 1853 een aanvang heeft genomen;

b. de vermeerdering der voeding van de mannelijke veroordeelden voor langdurigen tijd opgesloten;

c. de vermeerdering der bevolking van de gevangenissen in de laatste maanden van het jaar 1853.

In genoemd bedrag is tevens begrepen de som van *f* 7600 voor den verderen opbouw van eene cellulaire gevangenis te Utrecht, en *f* 14,000 tot oprigting van een afzonderlijk huis van verbetering en opvoedingsgesticht voor jeugdige misdadigers.

De Regering heeft in het wetsontwerp, houdende veranderingen in de bestraffing van misdrijven, de volgende *nadere* wijzigingen gebragt:

Achter art. 17 van het gewijzigd ontwerp wordt gevoegd het volgend nieuw

Art. 18.

»Met gevangenisstraf van zes dagen tot eene maand »en geldboete van acht tot vijf en zeventig gulden wor»den gestraft:

»de enkele diefstallen, vallende onder art. 401 van »het Wetboek van Strafregt, van:

»meststoffen;

»zoden, plaggen, heide en helm;

»te veld staand gras en veldvruchten;

»groen of ander hout, gehakt of niet gehakt;

»riet, biezen, gesneden of niet gesneden;

»gevallene bladeren, mos, dennenknoppen en eikels,

»mits deze enkele diefstallen zijn gepleegd noch met »behulp van vaartuigen, noch met behulp van trek- of »lastdieren, noch in vereeniging van meer dan vier per»sonen.

»De poging tot de in dit artikel opgenomene diefstal»len blijft even als de daad strafbaar, behoudens de slot»bepaling van het voorgaand artikel.

Art. 18 wordt: »art. 19" en zoo vervolgens.

Het art. 18 (oud), aangehaald in de artt. 11 en 15 des ontwerps, wordt in die twee artikelen: »art. 19."

Art. 19 (18 oud), *2de lid*, alwaar: 16 *en* 17 *dezer wet*, wordt veranderd in: »16, 17 en 18 dezer wet."

In art. 20 (19 oud), vallen weg de woorden:

met den dag waarop de veroordeelde de hem tevens opgelegde gevangenisstraf zal hebben ondergaan, of, wanneer hij slechts tot geldboete is verwezen.

Art. 22 (21 oud), wordt veranderd als volgt:

»Art. 22.

»De bij artt. 205, 206 en 207 van de algemeene wet »van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38) bedreigde »straf van tentoonstelling op een schavot, wordt afgeschaft.

»De misdrijven in die artikelen omschreven verliezen »in elk geval het karakter van misdaad, en vervalt alzoo »in het 1ste lid van art. 247 dierzelfde wet.

»De in gemelde wet bedreigde straffen blijven overigens »in haar geheel."

Art. 24 (23 oud). Het aangehaalde art. 21 wordt: »art. 22."

Z. M. heeft benoemd: tot burgem. van Loenen en Loenersloot J. P. C. baron van Reede tot Ter Aa; van Groesbeek A. E. A. baron van Goltstein; van Wehl H. baron van Lamsweerde; van Herwen en Aerdt W. F. d'Harvant; en van Pannerden J. Terwindt Az.; de beide laatsten ter vervanging van A. Robbers, ontslagen; alsmede tot offic. bij de arr. regtb. te Roermond Mr. A. J. T. H. van den Bergh, en tot subst.-offic. aldaar Mr. J. H. C. Cazius; bij het 5e reg. inf. tot 1e luit. R. J. L. van der Poel, 6e reg. tot maj. J. C. Bross; 2e reg. tot kapt. 3e kl. M. van Gerve; tot apoth. 1e kl. J. van Rijn van Alkemade.

Van de Kaap de Goede Hoop wordt aan het *Handelsblad* geschreven:

»Groot zijn de veranderingen, welke de kolonie ondergaat in het staatkundige, in het kerkelijke en in het huishoudelijke.

»Wat het staatkundige betreft, staat onze kolonie, waarvan de kusten ten N.-Westen tot aan den mond van de Oranje-rivier en ten N. O. tot aan den mond van de Buffale-rivier reiken, op het punt, onder het wetgevend bestuur van eene volksregering gesteld te worden, waarvan het hoogerhuis reeds is benoemd, ofschoon de naamlijsten van leden nog niet officieel bekend zijn.

»Wat het kerkelijke aanbelangt, nadat de hooge magten in het besturen der Nederduitsche Gereformeerde Kerk alle deelneming van het wereldsche gezag in hunne werkzaamheden van zich hebben afgeschud en zich dus moedwillig hebben beroofd van die protektie, welke het gouvernement, zonder zich meer dan noodig was in kerkelijke bemoeijingen in te laten, aan deze kerk als de oudste in de kolonie, waarvan de leden nog in aantal al de overige overtreffen, aanhoudend heeft verleend; nadat zij te weeg gebragt hebben, dat de kerkorde van D°. Mist is in het vuur geworpen, en alles aangewend hebben, om de Kaapsche jeugd, bestemd, om het leeraarsambt alhier te bekleeden, van de besmetting van het in Nederland de overhand genomen hebbende, door hen vermeend wangeloof te bevrijden, door dezelve te verbinden aan het alhier genoten wordend onderwijs, in een voor dezelve op te rigten seminarium, doch waarin zij (immers voor als nog) niet zijn geslaagd; nadat zij door vinnig schrijven een aantal van de ledematen onzer kerk van zich hebben vervreemd en den weg hebben helpen banen tot den overgang tot het Episkopale geloof, dat reeds zeer vele proselyten maakt, en door Engelsch kapitaal gesteund, kerken en scholen bouwt, dat reeds door onze koningin gehuldigd is, ik zou haast zeggen, als de heerschende kerk van de kolonie (men leze de letters-patent van den 18 December 1853); nadat eenige der reeds benoemde leden van het Kaapsche parlement hunne intentie hebben aan den dag gelegd, om het systema voor te staan, dat ieder kerkgenootschap door deszelfs eigen ledematen onderhouden en bezoldigd worden moet, zonder het gouvernement daarmede te belasten; nadat het te laat is, om alles, wat verkeerd is uitgevallen, wederom te herstellen, — na dit alles begint men, geloof ik wel, berouw te gevoelen. Wij zullen zien wat er van wordt.

»De huishoudelijke zaken der kolonie staan op een vrij goeden voet. Wij zijn te vreden met onzen gouverneur en luit.-gouverneur en houden ons overtuigd, dat de door hen genomen wordende maatregelen strekken tot bevordering van het belang van de kolonie; onze bronnen van bestaan houden niet op geregeld te vloeijen: slechts de grootste rijkdom die een land bezitten kan, daarvan zijn wij verstoken. Maar wij leven immers aan de Kaap de *Goede Hoop!* Hebben wij gebrek aan menschen, wij hopen dat de reeds ontgonnen kopermijnen in het westelijk gedeelte der kolonie, waarvan men zich met reden veel belooft, en waarin men zegt reeds goud en zilver ontdekt te hebben, vele menschen herwaarts uitlokken zullen.

»Gisteren werd mij verzekerd, dat binnen het territoir van de Transvaalsche republiek een klompje (a nugget) goud gevonden was; doch de bijzonderheden zijn mij niet bekend. Wat, zegt gij misschien, de Transvaalsche republiek? Ja, zij is gesticht door de nakomelingen meestal van de Nederlandsche ingezetenen der kolonie, die van hier geëmigreerd zijn en hunne toevlugt naar het land der wilden hebben genomen, en nu door Groot-Brittanje erkend worden eene vrije republiek te zijn. Zij is gelegen aan de overzijde van de Vaal-rivier, meer noordelijk en landwaarts in dan Port-Natal, welk laatste als eene dependentie der kolonie onder het bestuur van een luit-gouverneur gesteld geworden is.

»Eene andere republiek *in embryo*, die zich op gelijke wijze heeft gevormd, doch thans nog leeft onder het Britsch bestuur, waaronder het zeer gaarne blijven wil, ligt aan de overzijde der Oranjerivier, ten westen van het Kafferland. Terwijl ik dezen schrijf, bevindt zich aldaar een uit Engeland expresselijk derwaarts gezonden kommissaris, om met de bewoners van dat land over hunne emancipatie te handelen.

»Ik schreef u gisteren, dat het nieuw gevonden stuk goud in de Transvaalsche republiek te huis behoorde; doch de Courant van heden brengt het te huis in de republiek *in embryo*, en nu begin ik te aarzelen, om geloof te hechten aan hetgeen misschien bevonden worden zal eene uitvinding te zijn van het vernuft der bewoners van die streken, om den Britschen commissaris in het naauw te brengen; doch deze zal waarschijnlijk wel zijne instructien hebben, waarop hij veilig kan te werk gaan.

»De Kaffers van Tambockées gestroosten zich, zoo lang het duurt, het gemis van een goed gedeelte van hun voormalig land, hetwelk met uitzondering van het Anatolisch gebergte, alwaar provisioneel eene militaire bezetting zal verblijven, aan Kaapsche en Europesche kolonisten uitgegeven worden zal. Er bestaat een werk van mrs. Ward, *Five years in Cafferland*, II Deelen, Londen, 1848. waarin men eene kaart vindt van het toenmalige Kafferland tot aan de Key-rivier; doch die is ontoereikend om te oordeelen over den tegenwoordigen staat der zaken en over de nieuwe organisatie, die het werk is van onzen tegenwoordigen gouverneur. Daartoe en tot het houden van een overzigt over de plaatselijke aangelegenheid van dit geheele land, voor zoo verre het tot nu toe is bekend geworden, wordt eene nieuwe kaart vereischt, die ik wel wensch, dat eerstdaags voor den dag gebragt zal worden."

Een der meest geachte en aanzienlijke ingezetenen van Limburg, J. B. F. graaf de Marchant d'Ansembourg, overleed den 14den dezer des avonds, in den ouderdom van 72 jaren op zijn kasteel Amstenrade. Hij was een man, die zoowel naar hart als naar den geest de schoonste gaven bezat.

De minister van Finantien, gelet hebbende op de missives van een der heeren arrondissements-directeurs der directe belastingen, enz. betreffende de vraag, over de juiste beteekenis van het woord *overmaat*, in art. 3 § 2 der wet op de bieren en azijnen, van den 2den Augustus 1822 (*Staatsblad* N°. 32); in aanmerking nemende, dat door sommigen aan het woord *overmaat*, in gezegd artikel, de uitlegging wordt gegeven, als zou daarmede zijn bedoeld het bevinden van meer meel bij eenen brouwer, dan met inbegrip van 2/3 gedeelten van de *netto* ruimte der gebruikte roerkuip of roerkuipen, door het getal aangiften vermeerderd, met biljetten kan worden gedekt; met andere woorden, dat de bevonden wordende voorraad meel, vermeerderd met het gezegde 2/3 der ruimte van de gebruikte roerkuip of kuipen, eene overmaat aanwijst op de hoeveelheid, die, volgens de voorhanden biljetten, aanwezig kan zijn; overwegende, dat, hoezeer de woorden van gezegd wets-artikel wel eenige aanleiding tot de evenvermelde opvatting geven, de onjuistheid daarvan nogtans dadelijk in het oog valt, zoowel wanneer men de wet op de bieren en azijnen in verband beschouwt met de voorschriften omtrent de bierbrouwers, in de wetten op het gemaal voorkomende, als wanneer men let op het doel, dat de wetgever zich bij genoemd art. 3 der wet op de bieren en azijnen heeft voorgesteld; overwegende toch, dat bij de, gelijktijdig met de wet op de bieren en azijnen, ingevoerde wet op het gemaal, van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* N°. 36), in art. 29 is voorzien in het geval van bevinding [illegible] bedoeld, en daarop eene boete is bedreigd van *f* 25 per mud; dat de latere en thans nog van kracht zijnde wet op het gemaal, van den 29sten Maart 1833 (*Staatsblad* N°. 3) in art. 38, gelijke voorziening, met wijziging alleen, wat het bedrag der boete betreft, bij bevinding van overmaat van meel bij eenen bierbrouwer bevat; en dat derhalve bij art. 3, § 2 der wet op de bieren en azijnen eene andere overmaat moet zijn bedoeld, dan die op den bevonden wordende voorraad meel; overwegende, dat dan ook uit den geheelen inhoud van dat artikel duidelijk volgt, dat de wetgever daarbij niets anders heeft beoogd dan het uitoefenen eener contrôle op de fabricatie van het bier, door middel van het ingeslagen meel, en het tegengaan van een grooter gebruik van meel dan 2/3 der roerkuip bevatten kan, heeft bij resolutie van 8 Mei jl., N°. 113, goedgevonden, den heer directeur te kennen te geven, dat door het woord *overmaat*, in art. 3, § 2 der wet op de bieren en azijnen, van den 2den Augustus 1822, niet anders is te verstaan, dan overmaat *in verbruik*, en alzoo *ondermaat in magazijn*, en dat derhalve, wanneer een brouwer heeft ingeslagen b. v. 600 mudden meel, en het wettig gebruik (2/3 der roerkuip) is 400 mud, terwijl bij peiling slechts aanwezig bevonden wordt 120 mud, hij, ter zake van de ondermaat in magazijn of overmaat in gebruik van 80 mud, strafbaar is met eene boete van *f* 3 per mud.

'sGRAVENHAGE, 17 Mei. De *Nieuwsbode* meldt, dat het de heer H. M. Rookmaker, 2e. luitenant bij het 2e. regement dragonders is geweest, die zich in het hollen der paarden van het rijtuig, waarin de Koning gezeten was, zoo moedig onderscheidde. Het heeft Z. M. behaagd genoemden heer Rookmaker met een prachtigen sabel te vereeren.

— In de gisteren avond gehouden vergadering der kiesvereeniging *Nederland en Oranje*, is tot kandidaat voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in de plaats van den heer J. C. Rijk, onlangs overleden, gekozen de heer Mr J. W. Gefken, advokaat-generaal bij het provinciaal geregtshof in Zuidholland.

De kiezers-vereeniging *Eendragt* zal aanstaanden Donderdag, avond, en de vereeniging *Nederland* Vrijdag avond, eene algemeene vergadering houden. De algemeene vergaderingen dezer drie vereenigingen hebben plaats in de afschaffings-zaal van Heerebrand, in de Eerste Wagenstraat.

— Maandag jl. is een Engelsche visscher voor Scheveningen geankerd, waarvan het grootste gedeelte van de bemanning met de sloep aan wal is gekomen. Een paar uren in de stad op de kermis vertoefd en zich aan den Hollandschen jenever goed gedaan hebbende, verliet zij met de boot, alles behalve nuchteren en meer dan vrolijk het strand. Naauwelijks van wal getrokken, sloeg de sloep om en moesten de visschers tegen hun zin van

dit jaar het eerste zeebad gebruiken, waardoor zij in hunne opgewondenheid wat getemperd werden. (*N.-Bode*)

— Z. M. de Koning heeft heden middag in een bijzonder gehoor ontvangen, Z. Exc. de baron von Steinberg, die aan HD. zijne geloofsbrieven als minister resident van Z. M. de Koning van Hannover bij het Nederl. Hof heeft overhandigd. Z. Exc. had tot dusverre de betrekking van zaakgelastigde bij dit Hof vervuld.

— Men ziet de antwoorden der Regering te gemoet op de bedenkingen in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt, ten aanzien van het ontwerp van wet, strekkende tot uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters in strafzaken, welke antwoorden naar men verneemt van een gewijzigd wets-ontwerp vergezeld gaan.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Woensdag 17 Mei.

In deze zitting is door de Kommissie van Rapporteurs voor het in overweging nemen van het voorstel van den heer Groen van Prinsterer daaromtrent het eindverslag uitgebragt.

De Kamer heeft bepaald dat de vraag omtrent het in overweging nemen van dat voorstel zal behandeld worden den tweeden dag na den afloop der beraadslagingen over de aan de orde gestelde werkzaamheden.

Nadat de Kommissie voor de Verzoekschriften omtrent eenige adressen betrekkelijk het wets-ontwerp tot regeling van het armbestuur verslagen had uitgebragt, met welker konklusien, strekkende om die stukken ter griffie te deponeren, de Kamer zich vereenigde, zijn de beraadslagingen voortgezet over de derde afdeeling van het eerste hoofdstuk van dat wetsvoorstel, luidende:

»Bepalingen betreffende het bestuur van burgerlijke en gemengde instellingen."

De heer Blaupot ten Cate heeft voorgesteld om dien titel aldus te lezen: »Bepalingen betreffende het bestuur van burgerlijke en gemengde instellingen, alsmede van de instellingen die onderstand ontvangen van wege de burgerlijke overheid," welk amendement na eene lange beraadslaging met 35 tegen 25 stemmen verworpen is.

De heer Sleeswijk Vening stelde voor om de derde afdeeling te doen aanvangen met een nieuw artikel 14 van den navolgenden inhoud:

»De bestuurders der gemeente-instellingen onder lit. *a* en der instellingen onder lit. *d* van art. 2 vermeld, maken op en houden bij een naauwkeurigen staat van al hare goederen baten, schulden en lasten, geene uitgezonderd.

»Afschrift van dien staat wordt binnen eene maand na het in werking komen dezer wet aan Gedeputeerde Staten gezonden.

»Van de voorgevallene veranderingen wordt om de twee jaren, binnen de drie eerste maanden van het volgende, mededeeling gedaan."

Dit nieuw artikel werd met 32 tegen 28 stemmen verworpen.

Art. 14 ven het wetsontwerp is zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd, nadat het van regeringswege eene wijziging had ondergaan op eene aanmerking van den heer Schuurbecke Boeije, namelijk dat uit de 3de alinea, luidende:

»De bestuurders, die dit hebben verzuimd (verzekering tegen brandschade) zijn uit eigen middelen hoofdelijk voor het geheel aansprakelijk enz.: de woorden *uit eigen middelen* zijn weggevallen.

Dezelfde woorden *uit eigen middelen*, voorkomende in art. 15, zesde alinea zijn door den minister van Binnenlandsche Zaken uit het artikel geligt, waarna dit zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd is, gelijk ook de artikelen 16, 17, 18 en 19, waarover niemand het woord heeft gevoerd.

Daarop is de beraadslaging begonnen over hoofdstuk II: »Van de ondersteuning der armen en het domicilie van onderstand", die morgen voortgezet zullen worden.

Men leest in de tweede editie van het *Handelsblad:*

NYBORG (in de groote Belt), 17 Mei. De Fransche vloot is nog niet hier aangekomen, maar werd heden ochtend bij Refsnas, aan den mond der Belt gezien.

KONSTANTINOPEL, 8 Mei. Bij een door den Sultan genomen besluit is de groot-vizier in zijne functien bevestigd. Muslum-Bey is benoemd tot minister van koophandel en Mehemet Pacha tot minister van politie. Namik-Pacha gaat als gezant naar Parijs.

De verwachte Fransche hulptroepen zijn nog niet aangekomen.

ATHENE, 12 Mei. Door de vertegenwoordigers der Westersche mogendheden is eene nieuwe krachtige nota aan de regering van Koning Otto gerigt, betrekking hebbende op de gedragslijn van die regering bij den Griekschen opstand.

PETERSBURG, 12 Mei. Zoo even is een manifest des Keizers verschenen, waarbij eene buitengewone ligting voor de land- en zeemagt binnen 4 weken wordt bevolen.

Tot den 3den Mei kruisten 27 schepen der geallieerde vloten voor Sebastopol.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 17 Mei. De algemeene toestand blijft steeds dezelfde. Men blijft steeds het oog gevestigd houden op Pruissen, en men maakt zich diets dat deze mogendheid, in weerwil van hare dwalen zich niet ongenegen betoont voor eene aansluiting met de Westersche mogendheden.

— Men wil dat door het Fransche en Engelsche gouvernement aanzoek is gedaan bij de kabinetten van Madrid, Lissabon en Turin tot toetreding van het verbond met Turkije, zelfs zou men aan gezegde gouvernementen een kontingent van 50,000 man hebben gvraagd voor het Oostersche leger.

— De Russischen konsul te Galatz heeft, ingevolge een order van prins Paskewitsch, de volgende bepalingen openbaar gemaakt: Dat op alle schepen onder Britsche of Fransche vlag beslag wordt gelegd; dat alle neutrale schepen, met granen of ballast geladen, binnen acht dagen naar de Zwarte Zee behooren te vertrekken; hetzelfde is almede van toepassing op de Grieksche schepen; dat na het verstrijken van dien termijn, alle schepen van bevriende natien die den Donau bevaren, om hunne eigene veiligheid zich naar eene bepaalde plaats bij Ibraila zullen moeten begeven.

— Volgens de jongste, door den *Moniteur* uit den Epirus medegedeelde berigten, was er de stand van zaken, met betrekking tot den opstand, zeer voldoende. De partij der insurrektie verliest met elken dag terrein, zoodanig zelfs, dat reeds de meeste dorpen der provincie Provesa, zich aan den keizerlijken gouverneur onderworpen hebben.

— Bij kon. dekreet is aan de heeren Gebrs. Zangronis & Cie., te Havana, magtiging verleend tot het oprigten eener geregelde dienst, door middel van acht stoompaketten, tusschen Havana, Havre en Liverpool of nog drie andere punten in Frankrijk en Engeland, waaromtrent nader kan overeen gekomen worden. Van regeringswege zijn aan deze onderneming onderscheidene niet onbelangrijke prerogativen toegekend. De concessie duurt voorloopig vijf jaren, in te gaan vijftien maanden na de dagteekening (7 Mei) van het dekreet.

MADRID, 11 Mei. De heffing der belastingen geschiedt steeds met groote regelmatigheid; met elke maand verbetert daardoor de finantiele toestand des lands.

— De weduwe van Lodewijk Philips zal morgen, met het stoomschip *D. Francisco de Assis*, van Cadix naar Engeland vertrekken.

— De *Gaceta* behelst heden een dekreet waarbij de koningin den infant Don Enriquez weder in het volle bezit zijner titels en regten stelt.

ENGELAND.

LONDEN, 17 Mei. Het ontwerp van wet op het onderwijs, waarmede Schotland bedreigd werd, en 'twelk de Katholieken de voordeelen zou hebben doen verliezen, welke zij van het thans in werking zijnde systeem plukken, is door het Huis der Gemeente verworpen. Onderscheidene petitiën waren tegen dezen maatregel ingekomen, welke, in weerwil der pogingen van het gouvernement, is afgestemd. Men is dus niet zeer gelukkig in zijne reeds dikwerf herhaalde pogingen, om het onderwijs onder beheer van den Staat te brengen.

— Men schrijft uit New-York, dd. 23 April: »Rusland schijnt in Amerika evenmin als in Europa zeer gelukkig te zijn in het vinden van bondgenooten. De aanbiedingen door zijne agenten aan partikulieren gedaan, ten einde dezen tot het wapenen van kaperschepen over te halen, zijn op niets uitgeloopen ten gevolge van het vaste voornemen van het centraal-gouvernement en der Staten om de wetgeving te doen gelden, die dergelijke aanwervingen voor rekening van vreemden verbiedt. Men spreekt in dit oogenblik van de zending waarmede de graaf van Medem bij het kabinet van Washington is belast en wel onder den naam van buitengewoon gezant. Men beweert dat hij komt om te onderhandelen nopens den finalen afstand van de Russische bezittingen in Noord-Amerika. Maar de bestaande tegenstrijdigheid der maatschappelijke beginselen tusschen Rusland en de Vereenigde Staten, de natuurlijke sympathie der bevolkingen van de Unie voor de door de groote Europeesche mogendheden gevolgde politiek, namelijk in het welbegrepen belang der bescherming van het Oosten, eindelijk de voordeelen welke de Engelsch-Fransche verklaring ter gunste der onzijdigen aan de Amerikaansche vlag verzekert, een en ander zijn voldoende redenen om nu reeds te mogen gelooven, dat deze nieuwe poging van het Russische gouvernement als de vorige zal schipbreuk lijden.

— De *Times* schrijft het volgende:

»Hoewel wij in geruimen tijd geen bepaald of belangrijk nieuws vernomen hebben van het oorlogstooneel aan den Donau, is deze onverwachte stilstand zelf een feit van eenig belang. Met groote bevreemding, waarin, naar wij gelooven, alle krijgskundigen in Europa deelen, hebben wij vernomen dat de Russen, na de bezetting van de landstreek Dobrudscha en hare sterkten op den 24sten Maart jl., in nagenoeg vijf weken niets hebben uitgerigt. En toch bestonden er voor hen dringende redenen om zich den tijd ten nutte te maken, dien zij alzoo, althans schijnbaar, hebben laten verloren gaan. Het was zeer goed weder en zelfs een gezond jaargetijde; want de epidemische koortsen, die altijd zoo verderfelijk geweest zijn voor de Russische troepen in het lage land aan de uitmondingen van den Donau, plegen niet vóór de maand Mei uit te breken. Buitendien was het juist de tijd die nog, gelijk aan de Russen wel bekend was, verloopen moest vóór de aankomst der Engelsche en Fransche hulptroepen; en het was alzoo van onmiskenbaar belang voor de Russen, aan het Turksche leger, zoo mogelijk, een zwaren slag toe te brengen, alvorens het door die hulptroepen versterkt werd.

»Doch de Russische generaals hebben van dien hun gunstigen tusschentijd weinig of geen gebruik gemaakt. De generaal Luders is zelfs Silistria nog niet genoeg genaderd om die stad van de landzijde te kunnen insluiten; geen geregeld beleg is aldaar beproefd; en de vesting heeft geen ander letsel geleden dan van het vuur der Russische batterijen aan gene zijde van den Donau, welke op die hoogte duizend el breed is, en van eenige stukken geschut die op een eiland in de rivier geplaatst waren.

»De redenen van zulk eene vertraging kunnen wij alleen bij gissing aanwijzen. Het laat zich bezwaarlijk aannemen dat de Russen, na zooveel tijd gehad te hebben om zich tot den oorlog te bereiden, niet in staat zouden zijn eene genoegzame magt te vereenigen om over den Donau te trekken en het centrum van het Turksche defensieplan te bedreigen. En toch is het bezit van Silistra onmisbaar voor hen, wanneer zij iets tegen Schumla, Varna of den Balkan willen ondernemen. Maar voor eene geregelde belegering van Silistria moeten de Russen eene sterker krijgsmagt op den regter oever van den Donau hebben dan thans onder bevel van den generaal Luders staat; en in deze omstandigheden twijfelen wij of de Russen niet buiten staat zijn eenige groote operatie bezuiden den Donau te ondernemen.

»Hierbij komen gronden van politieken aard. Zoolang Rusland den oorlog bezuiden den Donau niet met kracht doorzet, doet het zulks bij de Duitsche hoven gelden als een blijk van gematigdheid; en als zoodanig wordt het wel niet te Weenen maar toch te Berlijn door velen aangemerkt. Maar Rusland weet dat het niet langer op Oostenrijks werkeloosheid kan rekenen, zoodra het den oorlog in het hart van het Turksche rijk brengt. Reeds vereenigen de Russische reserve-troepen zich op de lijn van de Sereth, eene rivier die uit de Bukowina komende, evenwijdig met de grenzen van Zevenbergen loopt; en de betrekking tusschen de beide rijken is thans van zoodanigen aard, dat zij eene geduchte hindernis is voor het voortrukken der Russische troepen. Hieraan vooral schrijven wij de zonderlinge werkeloosheid der Russische troepen toe en de aarzeling hunner bevelhebbers, die hunne strijdkrachten schijnen te vereenigen om op elk der verschillende mogelijkheden voorbereid te zijn, en elk bevel uit St. Petersburg te kunnen uitvoeren. Eenige weinige weken zullen, naar wij hopen, genoeg zijn om de Fransche en Engelsche hulptroepen in eene stelling te brengen, die zelfs het bezet houden der Donau-Vorstendommen voor de Russen moeijelijker en onzekerder zal maken; en indien de Russen niet in staat zijn verder voorwaarts te dringen in het land hetwelk zij hebben aangevallen, dan zullen zij waarschijnlijk spoedig in de noodzakelijkheid komen om zich te bepalen tot louter verdedigende maatregelen, waarin ontegenzeggelijk hunne wezenlijke sterkte gelegen is."

— De ridder Bunsen is naar St. Leonards-on-Sea vertrokken en zal naar men verneemt slechts naar Londen terugkeeren, om aan de koningin zijne terugroeping te overhandigen, waarna hij zich met zijne familie naar den Rijn zal begeven. Deze terugrreping is evenwel nog niet in Engeland aangekomen. Over de ware oorzaak van het ontslag van den heer Bunsen, deelt eene partikuliere korrespondentie uit Berlijn van den 12den dezer aan den *Morning Herald*, het volgende mede: In eene zijner depêches aan de Pruissische regering beval de ridder Bunsen zeer dringend de alliantie met de Westersche mogendheden aan, daar Pruissen dan zeker was eenige der naastbij gelegene Russische provincien te erlangen. De koning, woedend over zulk een voorslag, zond den generaal von Gröben naar Londen, om te vernemen in hoeverre de Engelsche regering den heer Bunsen gemagtigd had, zulk een voorstel te doen. De generaal ontving de verzekering, dat de Engelsche regering niet alleen nimmer dat denkbeeld aan den heer Bunsen had medegedeeld, maar zelfs dat zij nooit zoude toestemmen in eene verbrokkeling van het Russische rijk.

— Het eerste gedeelte van den draad voor den onderzeeschen telegraaf van de Middell. Zee is afgewerkt en ter verzending gereed. Deze draad heeft eene lengte van 110 Engelsche mijlen en eene zwaarte van 16,000 centenaars. Hij bestaat uit zes geisoleerde koperdraden, elk waarvan in een buis van gutta percha besloten is; daarom is gewonden een stevig weefsel van vlas en daarom weder als buitenste bekleeding een spiraalvormig gewonden hulsel, dat uit 12 sterke ijzerdraden of beter gezegd 12 dunne ijzeren stangen bestaat. Het schroefstoomschip *Persian* is belast met het leggen van den draad, waardoor Londen met Cagliari in gemeenschap zal worden gebragt. Van laatstgenoemde plaats zal de telegraaf voortgezet worden tot Malta, Konstantinopel enz.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 16 Mei. Bij keizerlijk besluit wordt eene nieuwe rekrutering van 917,000 man uitgeschreven ter verdediging van de grenzen des rijks. De keizer geef

zijn hoop te kennen, dat het volk aan deze oproeping zal beantwoorden.

— De zoon van den Russischen generaal Osten-Sacken is als koerier van Petersburg te Weenen aangekomen. Men vermeldt niet met welk doel. Misschien staat deze komst in verband met de jongste Oostenrijksche verklaring aan het kabinet van Petersburg.

BERLIJN, 17 Mei. De Koning heeft aan den gewezen minister Bonin als blijk van sympathie zijn marmeren buste geschonken.

— Men leest in de *Zeit:*

»Men deelt ons mede dat de Beijersche regering de Staten van midden-Duitschland uitgenoodigd heeft tot het houden eener conferentie te Bamberg, ten einde over de toetreding tot het Oostenrijksch Pruissische alliantieverdrag te beraadslagen; en dat zij zou voorstellen die toetreding afhankelijk te maken van eene door de Duitsche groote mogendheden op zich te nemen verpligting om de zelfstandigheid en integriteit van het koningrijk Griekenland te waarborgen. Het is niet waarschijnlijk dat de beide groote mogendheden geneigd zullen zijn om zich door de overige Duitsche Staten of door de Bondsvergadering den te volgen weg te laten voorschrijven, daar zij ten aanzien van het Oostersche vraagstuk eene zelfstandige en ontzag inboezemde houding in acht nemen.

— In Wurtemberg heeft de landverhuizing van lieverlede een nieuw aanzien verkregen, namelijk vele trouwlustige meisjes zijn voornemens over het groote water te trekken, om in Amerika, met blanke, zwarte of koperkleurige — wel te verstaan rijke mannen — in den echt te treden. Vele behooren tot den landbouwersstand, doch dragen nu nieuwmodische kleederen, shwals, hebben een hoed op het hoofd en een parasol in de hand, en spreken bovendien Hoogduitsch!

— Het vermogen van het huis Rotschild wordt, naar men aan de *Schles. Ztg.* schrijft, op een half milliard gulden geschat, terwijl het krediet dat het huis bezit, meer dan het dubbele dier som bedraagt. Aan schuldbrieven op verscheidene landen en aktiën bezitten de gebroeders Rotschild meer dan 300 millioen gulden. Daaronder is niet begrepen het partikulier vermogen van elk der gebroeders, hunne heerlijkheden, landgoederen, huizen enz., die meer dan 300 millioen waard zijn; evenmin de kapitalen, die zij in de banken van Londen, Parijs en Weenen belegd of in hunne kassen voorhanden hebben.

— Het *Salzburger Kirchenblatt* behelst omtrent de vervolging der Katholieken in Rusland, de vreeselijkste feiten, die ongelooflijk schijnen, waren zij niet van dagteekeningen voorzien, welke ze bevestigen. Wij nemen slechts een staaltje over der martelingen, waaraan de Katholieken in Rusland onderworpen worden door Rusland, dat de onder het juk der Turken gebukt gaande Oostersche Christenen wil bevrijden en in zijne bescherming nemen. Het betreft het rooven van katholieke kinderen. Het bovengenoemd blad zegt daarvan: Bereids in 1832 was het bevel er toe gegeven dat in 1833 werd uitgevoerd. De Russische overheden sloegen ter voltrekking er van den volgenden weg in: Men maakte te Warschau en in de provinciën bekend, dat al degenen die ondersteuning voor hunne kinderen behoefden, zich moesten aandienen en hunne namen opgeven. Een talrijke menigte verscheen voor het bestuur en gaf het getal harer kinderen op. Men zeide dat de Keizer voor allen zouden zorgen. De kinderen werden alzoo hunnen ouders ontnomen, in een soldatenpak gestoken, en vervolgens vervoerd om in een der militaire kolonien opgeleid te worden. Tot den 5 Mei 1833 waren reeds heimelijk vier zulke transporten, elk van 150 kinderen, uit Warschau vertrokken; den 17 Mei vertrok het vijfde transport, bestaande uit meer dan twintig met kinderen beladen wagens. De aanblik van dat tooneel was hartverscheurend. Men omringde de wagens. Die nog eenige mondbehoeften, geld als anderzins had, gaf het den onnoozele wezens. De moeders wierpen zich vóór de wielen, om, wanhopig over het verlies harer kinderen, de wagens tegen te houden. Den 19 Mei nam men de jongens der gemeentescholen, vervolgens die der missionaris-scholen, alsmede die burgerscholen. Tot aan de grenzen van het koningrijk werden de kinderen op wagens vervoerd, verder moesten zij te voet gaan. Van de eerste 450 kinderen kwamen naauwelijks 115 te Robrojek; de overigen waren, gedeeltelijk overleden, gedeeltelijk in de Russische hospitalen achtergebleven. Erger moet het met de kinderen gegaan zijn, die uit Lithauen, Volhinie, Podolie en Ukraine gesleept werden. Men vond op den weg naar Siberie een aantal [illegible] kleine menschelijke ligchamen, welke [illegible] ziekte en zwakte niet verder vervoerd konden worden en op den weg achtergelaten waren!

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 18 Mei.

BEVALLEN (17 Mei): J. B. de Waal, geb. Verweerd, Z.

OVERLEDEN (13 Mei): J. G. van der Linde. — (14 Mei): H. Mugge, 50 j. — (15 Mei): J. P. Helmig van der Vegt, geb. Demmenie.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			17 MEI 4 u. gebl.	18 MEI 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	pCt.	57$\frac{5}{16}$	57⅛	à	57$\frac{7}{16}$	57⅜
Dito Dito	3	"	67⅝	67⅞	"		
Dito Dito	4	"	85⅛	84⅞	"	85⅛	85⅛
Amortisatie	3½	"			"		
Handel-Maatschappij	4½	"			"		
Haarlemmermeer	5	"			"		
O. I. Leening 1844	4	"			"		
Aand. Arnh. Spoorweg	4½	"			"		
Dito Hollandsche dito					"		
Obligatiën	4½	"			"		
België, Certifikaten	2½	"			"		
Dito	4½	"			"		
Dito *Rothschild*	2½	"	45$\frac{15}{16}$	46	"		
Frankrijk, Certifikaten	3	"			"		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5	"	97¾	97⅛	"	97½	97¼
Dito A°. 1828—1829	5	"	96⅝	96	"	96¼	
Inschr. op 't Grootboek	6	"			"		
Dito Certifikaten	6	"	57¼		"		
Certifikaten te Hamburg	5	"			"		
Negot. 1831 en 1833	5	"	82¾		"		
Negot. 1840	4	"	73$\frac{9}{16}$		"		
Dito *Stieglitz*	4	"	72⅜		"		
Dito Nieuwe	4	"			"		
Nieuwe Engelsche	4½	"	79⅝	79⅝	"	79½	
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1	"	18$\frac{1}{16}$	18⅛	"	18$\frac{3}{16}$	
Nieuwe	3	"	37¾	37⅝	"		
Binnenlandsche	3	"	33¾	33⅞	"	34$\frac{3}{16}$	34⅛
Cert. Coup. Sp. Com.			3¾	3¾	"		
Amortisable Schuld					"		
Portugal, te Londen	3	"	33	33	"	33$\frac{1}{16}$	
Dito Uitgestelde					"		
Weener Bank	5	"			"		
Dito	4	"			"		
Metalliek 1816—1852	5	"	58¾	58¼	"	58¾	
Dito 1847	2½	"	29$\frac{15}{16}$	29$\frac{11}{16}$	"	29⅞	
Dito 1851 en 1852	2½	"	29$\frac{15}{16}$	29$\frac{11}{16}$	"	29⅞	
Dito 1849	5	"	72½	72½	"	72¾	72⅝
Dito Letter B	5	"	72½	72½	"	72¾	72⅝
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*					"		
Dito - 250 dito 1839					"		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5	"			"		
Polen, Obligatiën	4	"	62⅞		"		
Aandeelen 1835					"		
Dito met Loting fl. 500					"		
Sardinië, te Londen	5	"			"		
Denemarken, dito	5	"			"		
Peru, dito	4½	"		60	"	60½	
Grieken, te Londen	5	"			"		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5	"			"		
Dito te Londen	6	"			"		
Dito Bank				3¼	"		
Louisiana, te Londen	5	"			"		
Brazilië, te Londen 1824	5	"	93¼		"		
Dito 1843	5	"			"		
Grenada, dito à £ 100	2½	"			"		
Dito Uitgestelde				6$\frac{1}{16}$	"		
Ecuador			2¾		"		
Mexiko, te Londen £ 100	3	"	22⅝	22$\frac{7}{16}$	"	22$\frac{11}{16}$	22$\frac{11}{16}$
Dito Onbepaalde	3	"	22⅝	22$\frac{7}{16}$	"	22$\frac{11}{16}$	22$\frac{11}{16}$
Venezuela, te Londen	3¾	"			"		
Dito Uitgestelde	1	"			"		

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

Bij vrij levendigen omzet in Holl., Spaansche en Oostenrijksche fondsen, was de markt algemeen zeer gunstig gestemd; alleenlijk Russen waren lusteloos; Peruanen blijven 2 pCt. hooger met veel koopers.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 55¾	Livorno	2/m.	*f* 38⅛
"	zigt	56⅜	Napels	"	80½
Bordeaux	2/m.	55¼	Petersburg	"	[illegible]
"	½/m.	55⅝	Weenen	6/w.	25½
Madrid	3/m.	240	Augsburg	"	35¼
Cadix	"	240	Frankfort	"	98⅜
Seville	"	237	Hamburg	2/m.	35$\frac{1}{16}$
Bilbao	"	238	"	zigt	35¼
Lissabon	"	40¾	Londen	2/m.	11,63
Porto	"	40¾	"	zigt	11,65
Genua	2/m.	45⅝	Rotterdam	"	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 17 Mei. Belg. leen. 2½ pc. 49, 1840, 1842 4½ pc. 88¼; 1848, —, Spanje 1—3 pc. 17¾; Binnenl. 3 pc. 33⅞; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 61¼.

PARIJS, 17 Mei. Fransche 3 pc. 67.60; 4½ pc. 94.20; Bank-Aktiën —; 3 pc. Spanje 34⅝; id. 1 pc. —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom. Leening 1850 80½.

LONDEN, 17 Mei. Consols 88⅝; 3 pc. Spanje buitenl. 37½; 1 pc. dito 18½; Comité-Bewijzen 3¾; Passive 3¾, 5 pc. Rusl. 96; 4½ pc. dito 82; 4 pc. Holl. 87½; 2½ pc. id 58½; 5 pc. Sardinië 82; Brazilië 96; 4½ pc. Peru 62; Gren. uitg. 6; id. werk. 16; 3 pc. Mexiko 24¼; 4 pc. Portugal 37½; Ecuador —; Wissel op Amst. —.—; Parijs —.—; Petersb. —.

WEENEN, 17 Mei. Met. 5 pc. 85¼; id 4½ pc. 76¾; Bank-Aktien —; Wissel op Londen 13.26, Amst. —.—; Parijs —, Goud 42½, Zilver 37.

BERLIJN, 17 Mei. 3½ pc. Pruissische Staatschuld [illegible] pc. Rusland 77½; 3 pc. 93½; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. [illegible]; Amst. [illegible]; Ween. [illegible]; Petersb. 3/w. [illegible].

HAMBURG, 17 Mei. Spanje 3 pc. 31¾; id. 1 pc. 17; Rusl. [illegible] Wissel op [illegible]; Londen kort [illegible].

FRANKFORT, 17 Mei. Met. 5 pc. [illegible] 3 pc. Spanje binnenl. 34; id. 1 pc. 17½; Wissel op Londen 3/m. —; Amsterdam —; Parijs 94½; Weenen 86½.

HANDELSBERIGTEN.

ANTWERPEN, 17 Mei. In *Koffij* en *Suiker* zonder noemenswaardige omzettingen.

Granen. De markt blijft zeer kalm zonder prijsverandering in Tarwe en flaauwe stemming voor Rogge.

LONDEN, 16 Mei. *Ruwe Suiker* prijshoudend. In *Geraffineerd* voor uitvoer met weinig zaken.

Koffij. Native Ceylon met eenige vraag tot voorgaande prijzen. Plantage soorten blijven willig gestemd.

Thee zonder handel, in afwachting der aanstaande veilingen.

Rijst flaauw en zonder omzet.

Talk prijshoudend. Petersburger 63 s.

Graanmarkt. Tarwe in eene willige stemming. Garst prijshoudend. Haver iets williger.

Veemarkt. De voorraad van Vee was zeer ruim ter markt met eene prijsverlaging van 2 d. voor alle soorten.

SCHEEPSTIJDINGEN.

FREDERICKSTAD, 6 Mei. Het rapport van een' alhier aangekomen matroos, als of een Hollandsch schip genaamd Diana, op de kust zou verongelukt zijn, is gebleken een verdichtsel te zijn; de matroos is in verzekerde bewaring genomen.

UITGEZEILD.

TEXEL, 17 Mei. J. C. Joon, Anna Christina, Batavia. — B. [illegible] Schoe, Amicitia et Fides, Triest.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 18 Mei in lading naar:

Mainz	J. Bauman, Mainz N°. 9.
Manheim	J. J. Reindorp, de Kust van Braziliën.
Frankf. & Coblentz	J. Kievitz, Frankf. n°. 17.
Duisburg	J. Otten, Johanna.
Weesel	J. Beijer, Wilhelmina.
Dusseld. & Neus	G. Koene, Niederrein N°. 10.
Ludwighaven, Manheim & Heilbron	Joh. Brilmeijer, Æolus.

AMSTERDAM, 18 Mei vertrokken:

Keulen	J. Noll, Catharina.

Rijnhoogte ARNHEM 17 Mei 1 el 78 duim.
KEULEN 16 " 8 vt. 2 "

Advertentiën.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.